

tarea conferinței *Cultura veche română*. Firește această observație nu diminuează cu nimic valoarea incontestabilă a lucrării.

Prin publicarea acestui volum, G. Mihăilă aduce o contribuție prețioasă la cunoașterea vieții și operei lui I. Bogdan, neobosit în investigația trecutului. G. Mihăilă prezintă cu multă căldură generozitatea, pasiunea științifică și entuziasmul în muncă a marelui erudit român, preocupat permanent de descoperirea și valorificarea documentelor referitoare la istoria poporului și a culturii vechi românești. Editorul pune în circulație acele publicații care nu și-au pierdut nimic din valoarea lor, și care sînt și astăzi punctul de plecare pentru cercetarea unor aspecte ale istoriei politice și culturale a poporului nostru în epoca veche. Interesul major pe care îl prezintă opera lui I. Bogdan, în general, selectarea competentă a lucrărilor celor mai reprezentative, studiul amplu și de înaltă ținută științifică recomandă de la sine acest volum atît de actual, care se face indispensabil istoricilor și filologilor și reține atenția deosebită a specialiștilor din țară și din străinătate.

LUCIA DJAMO-DIACONIȚĂ

I. A. KOŽEVNIKOV, *Michail Eminescu i problema romantizma v rumynskoj literature XIX v.*, Moscova, 1968.

Apărută sub egida Institutului de literatură universală „A. M. Gorki“ al Academiei de științe a U.R.S.S. (Ed. „Nauka“, Moscova, red. resp. E.M. Dvojenko-Markova), lucrarea lui I. A. Koževnikov despre Mihail Eminescu și problema romantismului în literatura română a secolului XIX este prezentată editorial ca „prima cercetare în limba rusă privind creația poetului român, locul său în dezvoltarea romantismului“.

Expunînd viața și opera lui M. Eminescu, evoluția lui spirituală în condițiile social-istorice ale epocii, autorul privește creația marelui nostru poet ca „una dintre cele mai importante verigi în dezvoltarea gîndirii artistice a poporului român“.

Capitolul introductiv al cărții este consacrat determinării specificului romantismului românesc, împrejurărilor apariției lui, analizei principalelor opere romantice din literatura română în perioada preeminesciană. Spre deosebire de unii istorici literari care au susținut că romantismul în literatura noastră este un fenomen „străin“, împrumutat din Occident, I. A. Koževnikov încearcă să explice geneza romantismului în literatura română cu precădere prin factori interni, prin condițiile social-istorice specifice, reflectate pe plan artistic. În România, subliniază autorul, romantismul a apărut ca „o reflectare a luptei antifeudale în care s-au unit atît eforturile țărănimii, cît și ale burgheziei în ascensiune“. În această privință, condițiile apariției romantismului în România, precum și trăsăturile sale caracteristice sînt similare cu cele ale romantismului din țările slave (citînd, în acest sens, comunicarea lui S. V. Nikolskij, A. N. Sokolov, B. F. Stachejev, *Nekotoryje osobennosti romantizma v slavjanskich literaturach*, prezentată la al IV-lea Congres internațional al slaviștilor, Moscova, 1958).